

Čís. 11404.

Vzata-li, když již rejstříkový soud nařídil její doplnění, opověď zpět, staly se nejen opověď sama, nýbrž i usnesení, nařizující její doplnění, bezpředmětnými.

Rejstříkový soud, pokládaje opověď změn nebo jinakou úpravu rejstříkových zápisů za nutnou, jest povinen, by vyzval účastníka, by zavedl rejstříkový pořádek, a při tom přesně naznačil, v jakém směru a do které lhůty se má tak státi.

(Rozh. ze dne 19. února 1932, R I 1098/31.)

Podáním ze dne 28. července 1931 opověděla obec P. k zápisu do obchodního rejstříku změny v zastupování svých podniků. Rejstříkový soud vrátil opověď usnesením ze dne 29. července 1931 k doplnění v trojím směru. Obec P. pak vzala opověď zpět. Usnesením ze dne 28. září 1931 setrval rejstříkový soud na svém usnesení ze dne 29. července 1931 a určil pro opětné předložení vrácené doplněné opovědi pokud se týče ku podání řádné opovědi změn novou lhůtu. Rekursní soud potvrdil usnesení prvního soudu ze dne 28. září 1931.

Nejvyšší soud k dovolacímu rekursu zrušil usnesení obou nižších soudů a vrátil věc rejstříkovému soudu, by učinil další vhodné opatření.

Důvody:

Podáním ze dne 28. července 1931 opověděla obec P. k zápisu do obchodního rejstříku změny v zastupování svých podniků (plynárny a elektrárny). Rejstříkový soud vrátil opověď usnesením ze dne 29. července 1931 k doplnění ve trojím směru. Obec P. pak vzala opověď zpět, v čem jí arci nemohlo býti bráněno. Tím se však staly nejen opověď sama, nýbrž i usnesení, nařizující její doplnění, bezpředmětnými. Neobstojí proto ani usnesení ze dne 28. září 1931, pokud jím bylo setrváno při usnesení ze dne 29. července 1931, poněvadž po zpětvzetí opovědi nemělo rovněž podkladu. Rejstříkový soud v posledním odstavci usnesení ze dne 28. září 1931 určil lhůtu pro opětné předložení vrácené doplněné opovědi po případě ku podání řádné opovědi změn, nevyslovil se však určitě, zda trvá na předložení opovědi doplněné ve všech bodech usnesení ze dne 29. července 1931 a jen po této stránce, či zda slovy »k podání řádné opovědi« měl na mysli ještě nějakou jinou úpravu, jak by se z příkazu, který má dvě alternativy, mohlo zdáti. Tato neurčitost jest tím závažnější, ježto odůvodnění usnesení ze dne 28. září 1931 se dotýká jen zásadní otázky potřeby protokolace a nikoli také opatření, jež byla uložena usnesením ze dne 29. července 1931. Bude tedy na rejstříkovém soudě, pokládá-li opověď nastavších změn neb jinakou úpravu rejstříkových zápisů za nutnou, by znovu vyzval obec P., by zavedla rejstříkový pořádek, a při tom přesně naznačil, v jakém směru

a do které lhůty se tak má státi. Pro tyto závady formálního rázu nemohl dovolací soud ve věci rozhodnouti a proto nezbylo než, aby usnesení nižších soudů byla zrušena a věc vrácena soudu rejstříkovému, by učinil případná další opatření.

Čís. 11405.

Přípustnost exekuce zabavením dlužníkovy práva na vydání vypořádacího podílu členského a vypořádacího vkladu čekatelského, složeného jako záloha na rodinný domek, který by připadl dlužníku při odchodu ze stavebního družstva.

(Rozh. ze dne 19. února 1932, R I 1116/31.)

Soud první stolice zamítl návrh, by k vydobytí peněžité pohledávky byla povolena exekuce zabavením povinné straně jako členu družstva S. příslušejícího práva na vydání vypořádacího podílu členského a vkladu čekatelského, složeného jako záloha na domek blok č. 87 č. 5 v S., který by připadl dlužníku při odchodu z družstva a zmocněním, by vymáhající strana uplatňovala veškerá práva proti družstvu S. jménem povinné strany a za tím účelem zejména vypověděla členský podíl a čekatelský vklad a jinak podnikla vše k likvidaci těchto práv. Rekurzí soud povolil exekuci zabavením povinné straně jako členu družstva S. příslušejícího práva na vydání vypořádacího podílu členského a vkladu čekatelského složeného jako záloha na domek blok 87 č. 5 v S., který by připadl dlužnici při odchodu z družstva; dlužnici se zakazuje, by zabaveným právem jakkoliv nakládala, družstvu S. se zakazuje jakékoliv plnění straně povinné; napadené usnesení, pokud jím zamítnut byl návrh na povolení exekuce zmocněním vymáhající strany, aby přiváděla k platnosti veškerá práva povinné strany proti družstvu S. zejména aby vypověděla její členský podíl a čekatelský vklad a podnikala vše, čeho k likvidaci těchto práv je třeba, zrušil. V onom směru uvedl v důvodech: Soud první stolice neprávem zamítl návrh vymáhající strany, pokud směřoval k povolení exekuce zabavením práva na vydání vypořádacího podílu členského a čekatelského vkladu povinné strany. Nepřípustnou jest zajisté exekuce zabavením a přikázáním členských podílů, příslušejících povinné straně jako členu družstva s r. o. Podíly členů společenstva nejsou zabavitelné pro pohledávky jeho soukromých věřitelů. Zde však směřuje exekuční návrh k zabavení práva na vydání vypořádacího podílu členského a čekatelského vkladu, který by připadl povinné straně při jejím odchodu z družstva. Tato exekuce jest přípustná ve smyslu ustanovení §§ 56 a 59 zákona společenstevního čís. 70/73, jichž jest obdobně použití i na společenstva s ručením obmezeným. Že nárok na vypořádací podíl dlužnici dosud nepřísluší, nebrání povolení navržené exekuce, neboť existence vypořádacího podílu jest podmíněna výpovědí členských podílů povinné strany. Vymáhající věřitel také se domáhá toho, by byl zmocněn k této výpovědi.